

ଜୟ ଶ୍ରୀ ହନୁମାନ

॥ ଦୋହା ॥

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ସରୋଜ ରଜ ନିଜ ମନ୍ତ୍ର ପୁକୁରୁ ସୁଧାରି ।
ବରନ.ଉଁ ରଘୁବର ବିମଳ ଜୟ ଜୋ ଦାୟକୁ ଫଳ ଚାରି ॥
ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତନ୍ତ୍ର ଜାନିକେ ସୁମିରୌ ପବନକୁମାର ।
ବଲ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଦେହୁ ମୋହିଂ ହରହୁ କଲେସ ବିକାର ॥

॥ ଶୈପାଇ ॥

ଜୟ ହନୁମାନ ଜ୍ଞାନ ଗୁନ ସାଗର ।
ଜୟ କପୀସ ତିହୁଁ ଲୋକ ଉଜାଗର ॥ (୧)
ରାମ ଦୂତ ଅତୁଳିତ ବଲ ଧାମା ।
ଅଂଜନିପୁତ୍ର ପବନସୁତ ନାମା ॥ (୨)
ମହାବୀର ବିକ୍ରମ ବଜରଂଗୀ ।
କୁମତି ନିବାର ସୁମତି କେ ସଂଗୀ ॥ (୩)
କଂଚନ ବରନ ବିରାଜ ସୁବେସା ।
କାନନ କୁଣ୍ଡଳ କୁଚିତ କେସା ॥ (୪)

ହାଥ ବନ୍ତ ଏଇ ଧୂଜା ବିରାଜେ ।
କାଁଧେ ମୁଁଜ ଜନେଇ ସାଜେ ॥ (୫)

ସଂକର ସୁବନ କେସରୀନଂଦନ ।
ତେଜ ପ୍ରତାପ ମହା ଜଗ ବଂଦନ ॥ (୬)

ବିଦ୍ୟାବାନ ଗୁନୀ ଅଟି ଚାତୁର ।
ରାମ କାଜ କରିବେ କୋ ଆତୁର ॥ (୭)

ପ୍ରଭୁ ଚରିତ୍ର ସୁନ୍ଦରୀ କୋ ରସିଯା ।
ରାମ ଲକ୍ଷନ ସୀତା ମନ ବସିଯା ॥ (୮)

ସୂର୍ଯ୍ୟ ରୂପ ଧରି ସିଯାହିଂ ଦିଖାବା ।
ବିକଟ ରୂପ ଧରି ଲଂକ ଜରାବା ॥ (୯)

ଉମୀ ରୂପ ଧରି ଅସୁର ସଁହାରେ ।
ରାମଟଂଦ୍ର କେ କାଜ ସଁବାରେ ॥ (୧୦)

ଲାଯ ସଜୀବନ ଲଖନ ଜିଯାଯେ ।
ଶୀର୍ଷ୍ଣୁବୀର ହରଷି ଉର ଲାଯେ ॥ (୧୧)

ରଘୁପତି କିନ୍ତୁହୀ ବହୁତ ବଡ଼ାଇ ।
ତୁମ ମମ ପ୍ରିୟ ଭରତହି ସମ ଭାଇ ॥ (୧୨)

ସହସ ବଦନ ତୁମହରୋ ଜସ ଗାବଯେଂ ।
ଅସ କହି ଶୀପତି କଂଠ ଲଗବର୍ଣ୍ଣ ॥ (୧୩)

ସନକାଦିକ ବ୍ରହ୍ମାଦି ମୁନୀସା ।

ନାରଦ ସାରଦ ସହିତ ଅହୀସା ॥ (୧୪)

ଜମ କୁବେର ଦିଗପାଳ ଜହାଁ ତେ ।

କବି କୋବିଦ କହି ସକେ କହାଁ ତେ ॥ (୧୫)

ତୁମ ଉପକାର ସୁଗ୍ରୀବହିଂ କୀନ୍ତୁ ।

ରାମ ମିଲାଯୁ ରାଜ ପଦ ଦୀନ୍ତୁ ॥ (୧୬)

ତୁମହରୋ ମନ୍ତ୍ର ବିଭୀଷନ ମାନା ।

ଲଂକେସ୍ଵର ଭଣ ସବ ଜଗ ଜାନା ॥ (୧୭)

ତୁର ସହସ୍ର ଜୋଜନ ପର ଭାନୁ ।

ଲୀଜ୍ୟୋ ତାହି ମଧୁର ଫଳ ଜାନୁ ॥ (୧୮)

ପ୍ରଭୁ ମୁଦ୍ରିକା ମେଲି ମୁଖ ମାହୀ ।

ଜଳଧୂ ଲାଘି ଗଛେ ଅଚରଜ ନାହୀ ॥ (୧୯)

ଦୁରଗମ କାଜ ଜଗତ କେ ଜେତେ ।

ସୁଗମ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମହରେ ତେତେ ॥ (୨୦)

ରାମ ଦୁଆରେ ତୁମ ରଖିବାରେ ।

ହୋତ ନ ଆଜ୍ଞା ବିନ୍ଦୁ ପୈସାରେ ॥ (୨୧)

ସବ ସୁଖ ଲହେ ତୁମହାରୀ ସରନା ।

ତୁମ ରକ୍ଷକୀ କାନ୍ତୁ କୋ ତର ନା ॥ (୨୨)

ଆପନ ତେଜ ସମହାରୋ ଆପେ ।

ତୀନାଂ ଲୋକ ହାଁକ ତେ କାଁପେ ॥ (୨୩)

ଭୂତ ପିସାଚ ନିକଟ ନହିଁ ଆବେ ।
ମହାବୀର ଜବ ନାମ ସୁନାବେ ॥ (୭୪)
ନାୟେ ରୋଗ ହରେ ସବ ପୀରା ।
ଜପତ ନିରଂତର ହନ୍ତୁମତ ବୀରା ॥ (୭୫)
ସଂକଟ ତେ ହନ୍ତୁମାନ ଛୁଡ଼ାବେ ।
ମନ କ୍ରମ ବଚନ ଧାନ କୋ ଲାବେ ॥ (୭୬)
ସବ ପର ରାମ ତପସ୍ୱୀ ରାଜା ।
ତିନ କେ କାଜ ସକଳ ତୁମ ସାଜା ॥ (୭୭)
ଅର ମନୋରଥ କୋ କୋଣ ଭାବେ ।
ସୋଇ ଅମିତ ଜୀବନ ଫଳ ପାଞ୍ଚେ ॥ (୭୮)
ଚାରୋ ଯୁଗ ପରତାପ ତୁମହାରା ।
ହେ ପରସିଦ୍ଧ ଜଗତ ଉଜ୍ଜିମାରା ॥ (୭୯)
ସାଧୁ ସଂତ କେ ତୁମ ରଖିବାରେ ।
ଅସୁର ନିକଂଦନ ରାମ ଦୁଲାରେ ॥ (୮୦)
ଅଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧ ନୌ ନିଧୂ କେ ଦାତା ।
ଅସ ବର ଦୀନ ଜାନକୀ ମାତା ॥ (୮୧)
ରାମ ରସାୟନ ତୁମହରେ ପାସା ।
ସଦା ରହୋ ରଘୁପତି କେ ଦାସା ॥ (୮୨)
ତୁମହରେ ଉଜନ ରାମ କୋ ପାବେ ।

ଜନମ ଜନମ କେ ଦୁଖ ବିସରାବେ ॥ (୩୩)

ଅନ୍ତ କାଳ ରଘୁବର ପୂର ଜାଇ ।

ଜହାଁ ଜହାଁ ହରିଭକ୍ତ କହାଇ ॥ (୩୪)

ଆର ଦେବତା ଚିତ୍ତ ନ ଧରଇ ।

ହନୁମଟ ସେଇ ସରବ ସୁଖ କରଇ ॥ (୩୫)

ସଂକଟ କଟି ମିଟି ସବ ପୀରା ।

ଜୋ ସୁମିରେ ହନୁମଟ ବଲବୀରା ॥ (୩୬)

ଜୈ ଜୈ ଜୈ ହନୁମାନ ଗୋସାଇ ।

କୃପା କରିଛୁ ଶୁଭ ଦେବ କୀ ନାଇ ॥ (୩୭)

ଜୋ ସତ ବାର ପାଠ କର କୋଇ ।

ଛୁଟହି ବଂଦି ମହା ସୁଖ ହୋଇ ॥ (୩୮)

ଜୋ ଯହ ପଡ଼େଇ ହନୁମାନ ଚଲୀସା ।

ହୋଇ ସିଦ୍ଧ ସାଖୀ ଗୌରୀସା ॥ (୩୯)

ତୁଳସୀଦାସ ସଦା ହରି ଚେରା ।

କିନ୍ତେ ନାଥ ହୃଦୟ ମହାଁ ତେରା ॥ (୪୦)

॥ ଦୋହା ॥

ପବନତନୟ ସଂକଟ ହରନ ମଂଗଳ ମୂରତି ରୂପ
ରାମ ଲକ୍ଷନ ସୀତା ସହିତ ହୃଦୟ ବସନ୍ତୀ ସୁର ରୂପ ॥